

...

Fővárosi Ítéltábla

10.Gf.40.396/2020/4.

A Fővárosi Ítéltábla az S. Nagy és Koczor Ügyvédi Iroda (Cím4; ügyintéző: dr. S. Nagy Erzsébet ügyvéd) által képviselt felperes (cím8) felperesnek a Szellák Ügyvédi Iroda (cím; ügyintéző: dr. Szellák Norbert ügyvéd) által képviselt Alperes1 (cím2) alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. július 7-én kelt 5.G.41.054/2019/19-I. számú ítélete ellen a felperes részéről 20. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes 49% mértékű szavazati jogot biztosító részesedéssel a cégjegyzékbe 2009. február 9-én bejegyzett, három tagú alperesi korlátolt felelősségű társaság tagja.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a felperes keresetét, amelyben a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3.107. § (1) bekezdése, 3:98. § (2) bekezdése, valamint az alperes 2019. május 20-i taggyűlésének határozat1 és határozat2 számú határozatai alapján az alperes társaságból történő kizárását kérte arra hivatkozással, hogy a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné, mivel a keresetben előadottak szerinti magatartásával az alperes mindent megtesz annak érdekében, hogy működése megnehezítésével, ellehetetlenítésével a felperesi társaságot megszüntesse és ily módon biztosítsa az általa 2016 februárjában a házastársával közösen alapított, a felperesi társasággal összetéveszthető elnevezésű és azonos tevékenységi körű korlátolt felelősségű társaság érvényesülését a piacon, amely társaságnak ügyvezetője is.

[3] Határozata indokolásában az elsőfokú bíróság a következő tényállást állapította meg.

[4] A felperes 2019. május 20-i taggyűlése az határozat1 számú határozatában rögzítette, hogy a társaság tagjaként az alperes pozíciójával visszaélve a társaság és a többi tag érdekeivel ellentétes magatartást tanúsított azzal, hogy Kft1. néven a felperesi társaságéval teljesen megegyező tevékenységi körrel gazdasági társaságot alapított, amelynek ügyvezetője is egyben; bemutatkozó anyagokat vitt el és a korábbi vevők által átadott pénzeszközökkel nem számolt el a felperesi társaság felé; sem az alapításkori törzstőke, sem a kötelezően előírt törzstőke emelés rá eső részét nem fizette meg. A taggyűlés a határozat2 számú határozatával döntött az alperes kizárása iránti perindításról, tekintettel arra, hogy az alperes társaságban maradása nagymértékben veszélyezteti a társaság céljainak elérését.

[5] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:107. § (1) bekezdésére, a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 71/A. § (1) bekezdésére és az alkalmazásuk körében kialakult bírói gyakorlatra (BH2004. 517; PJD2018. 18; BDT2011. 2451; 2019. 4021.) utalva kifejtette, a tag kizárása iránti kereset kizárólag a társaság legfőbb szerve által a kizárási per megindításáról hozott határozat alapjául szolgáló, a határozatban megjelölt okokra alapítható, ezért a keresetben a kizárás indokaként előadott alperesi magatartások közül csak azokat vizsgálta, amelyeket kizárási okként az alperes perindításról döntő taggyűlési határozata is rögzített és azokat abból a szempontból értékelte, hogy megalapozott következtetés vonható-e le belőlük arra nézve, hogy az alperes társaságban maradása nagymértékben veszélyezteti a felperes céljainak jövőbeni elérését, a felperes jövőbeni működésére valós és súlyos veszélyt jelent.

[6] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint önmagában az, hogy az alperes saját ügyvezetése mellett a felperesi társaságéval azonos tevékenységi körrel gazdasági társaságot alapított, nem értékelhető a felperes jövőbeni működését nagymértékben és súlyosan veszélyeztető, az alperes kizárására alapul szolgáló magatartásként, különös tekintettel az alábbiakra: a két gazdasági társaság neve eltér, összetévesztésre nem alkalmas; a felek egyező előadása szerint a másik gazdasági társaság – 2016. februári – megalapítása óta az alperes nem végez személyes tevékenységet a felperesi társaságban; a felperes kizárási per megindításáról döntő taggyűlési határozata és keresete nem tartalmaz tényállítást olyan konkrét esetre nézve, amikor a felperesi társaságban fennálló tagsági viszonyával visszaélve az alperes saját társaságához vitte a felperes korábbi megrendelőjét.

[7] A perindításról döntő taggyűlési határozat és a kereset arra nézve sem tartalmaz konkrét tényállítást, hogy az alperes mikor, milyen bemutatkozó anyagokat vitt el, továbbá, hogy mely vevők által, milyen szerződésekre tekintettel, mikor átadott pénzeszegekkel nem számolt el. A konkrét tényállítás nélkül általánosságban megjelölt alperesi magatartásokat illetően bizonyítás sem volt lefolytatható, ezért ezek a magatartások – másik gazdasági társaság alapítása, bemutatkozó anyagok felhasználása, elszámolás elmulasztása – a kizárásra nem szolgálhatnak alapul.

[8] A törzstőke alapításkor, illetve a 2016. évi kötelező törzstőkeemeléskor teljesítendő hányada befizetésének a keresetben állított elmulasztását vizsgálva az elsőfokú bíróság kifejtette, az alapításkori törzstőke létesítő okirat szerinti hányada előírt határidőben történő befizetésének esetleges elmulasztása a Ptk. 3:98. §-a szerinti eljárás lefolytatását követően a tagsági jogviszony megszűnését vonja maga után, ezért a tag, a perbeli esetben az alperes kizárására nem szolgálhat alapul.

[9] A jogszabályi rendelkezés folytán kötelező törzstőke emeléssel összefüggő befizetési kötelezettség teljesítésének – egyebekben az alperes által nem vitatott – elmulasztása pedig azért nem minősülhet az alperes kizárására alapul szolgáló oknak, mert a 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 13. § (2) bekezdése értelmében ebben az esetben is irányadónak kell tekinteni a Ptk. 3:199. § (1) és (2) bekezdéseinek a törzstőkeemelésre vonatkozó rendelkezéseit, amelyek lehetőséget biztosítanak arra, hogy amennyiben a tag a törzstőkeemelésben nem vesz részt, úgy a tőkeemelés során teljesítendő vagyoni hozzájárulást a többi tag, vagy a társaság által kijelölt személy szolgáltatassa, amiből az következik, hogy a kötelező törzstőkeemelésben történő részvétel alperesi megtagadása nem jelenti a társaság jövőbeni működésének veszélyeztetését.

[10] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozatlannak találta és elutasította.

[11] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte elsődlegesen a Pp. 381. §-a alapján a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a megváltoztatását és a keresete szerinti ítélet hozatalát.

[12] Az elsődleges fellebbezési kérelme alapjául szolgáló lényeges eljárási szabálysértést abban jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi tényállítások bizonyítatlanságára hivatkozva anélkül állapította meg a kereset megalapozatlanságát, hogy a felperes által a perfelvételi szakban előterjesztett bizonyítási indítványnak eleget téve tanúként hallgatta volna meg a felperesi társaság másik két tagját, tag3t és törvényes képviselő1t. Állította, tag3 tanúkénti meghallgatása esetén elő tudta volna adni azt, hogy a felperes mely megrendelőit, milyen körülmények között vitte át az alperes az általa megalapított másik gazdasági társasághoz és be tudta volna mutatni a bíróságnak az e körben rendelkezésére álló okirati bizonyítékokat, míg törvényes képviselő1 az alperes által eltulajdonított anyagok és az alapításkori jegyzett tőke befizetésének a körülményeire nézve tudott volna nyilatkozni az e körben rendelkezésére álló okirati bizonyítékokat ugyancsak a bíróság rendelkezésére bocsátva.

[13] A másodlagos fellebbezési kérelme indokaként a korábbi perbeli nyilatkozatait lényegében megismételve arra hivatkozott, egyértelműen megállapítható, hogy az alperes tagsági jogviszonyával visszaélve több esetben is olyan, a felperesi társaság és a többi tag érdekeivel ellentétes magatartást tanúsított, amelyek megalapozzák a társaságból történő kizárását.

[14] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokaira tekintettel.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta felül és a fellebbezést az alábbiak szerint megalapozatlannak találta.

[16] A gazdasági társaság tagjának a kizárásáról a Ptk. 3:107-108. §-ai rendelkeznek. A 3:107. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság tagja a társaságnak az érintett tag ellen indított keresete alapján bírósági határozattal a társaságból kizárható, ha a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné.

[17] A 3:108. § (1) bekezdése azt is kimondja, a tag kizárása iránti kereset megindításához a társaság legfőbb szervének az összes tag legalább háromnegyedes szótöbbségével meghozott, a kizárás okát megjelölő határozata szükséges.

[18] A gazdasági társaság tagjának kizárása iránti perekre nézve a Ctv. 71/A. §-a sajátos eljárásjogi rendelkezéseket tartalmaz. Az (1) bekezdés – a Pp. 171. §-ában meghatározottakon túl – a legfőbb szervnek a tag kizárása és a perindítás tárgyában hozott határozata keresetlevélhez történő csatolását is előírja, a (3) bekezdés pedig úgy rendelkezik, a felperes a perindítást elhatározó társasági határozatban foglaltakon kívül más kizárási okra nem hivatkozhat.

[19] A Pp. 276. § (1) bekezdése alapján a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett rendel el bizonyítást.

[20] A Pp. 4. § (2) bekezdése szerint a perben jelentős tények állítása és az alátámasztásukra szolgáló bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a feleket terheli.

[21] A Pp. 170. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a keresettel érvényesített jog és a kereseti kérelem alapjául szolgáló tényeket a felperesnek kell előadni, azokat már a keresetlevélnek tartalmaznia kell.

[22] Az idézett jogszabályi rendelkezésekből – az alkalmazásuk körében kialakult bírói gyakorlatra is figyelemmel – az alábbi következtetések vonhatók le.

[23] A gazdasági társaság tagjának kizárása iránti kereset kizárólag a társaság legfőbb szerve által a kizárási per megindításáról hozott határozat alapjául szolgáló, a határozatban

kizárási okként megjelölt tagi magatartásra alapítható, az ilyen perekben ezért a keresettel előadott alperesi magatartások közül csak azok képezhetik érdemi vizsgálat tárgyát, amelyeket kizárási okként a legfőbb szerv perindításról döntő határozata is megjelölt.

[24] A tag kizárása iránti perindításról döntő legfőbb szervi határozatnak a kizárás alapjául szolgáló tagi magatartásokat olyan részletességgel és konkrétsággal kell megjelölnie, hogy azoknak a keresetlevélben – a legfőbb szerv határozatában foglaltakkal egyezően – történő előadásával a felperes eleget tudjon tenni tényelőadási kötelezettségének, a keresetlevél a kizárás alapjául szolgáló alperesi magatartásokra nézve részletes és konkrét tényelőadást tartalmazzon.

[25] A keresetben – illetve az annak alapját képező legfőbb szervi határozatban – részletes és konkrét tényelőadás nélkül, általánosságban megjelölt alperesi magatartás nem képezheti bizonyítás tárgyát, arra nézve nem folytatható bizonyítás.

[26] A perbeli kizárási per megindításáról döntő határozatában a felperes taggyűlése a kizárás alapjául szolgáló alperesi magatartásként a tagsági viszonyral visszaélve egy másik gazdasági társaság alapítását, a felperes bemutatkozó anyagainak a felhasználását, a felperes vevői által átadott pénzeszközökkel történő elszámolás elmulasztását, valamint a törzstőke alapításkor, illetve a kötelező tőkeemelés során teljesítendő hányada befizetésének az elmulasztását jelölte meg, így – a korábban már kifejtettek szerint – a keresetben előadott alperesi magatartások közül kizárólag ezek képezhették érdemi vizsgálat tárgyát, amint azt ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság is helytállóan rögzítette.

[27] A fellebbezésben állított eljárési szabálysértés nélkül járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a keresetben és az annak alapját képező legfőbb szervi határozatban egyaránt kellően részletes és konkrét tényállítás nélkül, általánosságban megjelölt alperesi magatartásokra – másik gazdasági társaság alapítása, a felperes bemutatkozó anyagainak felhasználása, pénzeszközökkel történő elszámolás elmulasztása – nézve mellőzte a felperes által indítványozott bizonyítás lefolytatását, különös tekintettel arra, hogy a részletes és konkrét tényelőadás hiányában a keresetlevél hiányosságai a Ctv. 71/A. §-ában foglalt sajátos eljárásjogi rendelkezés folytán a Pp. 237. §-a szerinti anyagi pervezetés körében sem voltak pótolhatók.

[28] Ezzel összefüggésben kiemeli a Fővárosi Ítéltábla azt is, hogy a perfelvétel lezárását követően a 2020. június 25-én megtartott érdemi tárgyalásról felvett 18. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv harmadik oldal harmadik és negyedik bekezdéseiben rögzített nyilatkozataiban a felperes jogi képviselője – az anyagi pervezetés körében az elsőfokú bíróságtól kapott azon tájékoztatás ismeretében, hogy a perben kizárólag a perindításról döntő taggyűlési határozatban rögzített kizárási okok vizsgálatára kerül sor – visszavonta tag3 tanúkénti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát, továbbá előadta azt is, nem kívánja bizonyítani azt, hogy az átadott pénzüsszeggel az alperes nem számolt el.

[29] Önmagában – a visszaélésszerű, társaságellenes joggyakorlást alátámasztó többlet tényállás hiányában – az, hogy az alperes a felperesi társaságával azonos tevékenységi körrel, saját ügyvezetése mellett másik gazdasági társaságot alapított, nem értékelhető a kizárására a Ptk. 3:107. §-a szerint alapul szolgáló, súlyosan társaságellenes magatartásnak, amint az ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság ugyancsak helytállóan megállapította.

[30] Akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a törzstőke alapításkori hányada befizetésének a keresetben állított, ugyanakkor az alperes által vitatott elmulasztását vizsgálva a Ptk. 3:98. §-ában foglaltakra figyelemmel arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperesnek ez az esetleges mulasztása a jogszabályi rendelkezések szerinti eljárás felperes általi lefolytatása esetén az alperes tagsági viszonyának a megszűnését vonja maga után, ezért a kizárásra nem szolgálhat alapul és erre tekintettel ebben a körben az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megsértése nélkül mellőzte az alperesi mulasztással kapcsolatos – szükségtelen – bizonyítás lefolytatását.

[31] A perben maga az alperes sem tette vitássá a jogszabályi rendelkezés folytán kötelező törzstőkeemeléssel kapcsolatos befizetési kötelezettsége teljesítésének az elmulasztását, ezért a Pp. 266. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel az elsőfokú bíróság ezen alperesi mulasztásra nézve is az eljárási szabályok megsértése nélkül mellőzte a további bizonyítás lefolytatását és állapította meg tényként a tőkeemelés rá eső része befizetésének alperesi elmulasztását.

[32] Érdemben helytálló álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor ezt az alperesi mulasztást sem tekintette olyan oknak, amely alapul szolgálhatna az alperes kizárására.

Ennek indokai ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a következők.

[33] A Ptk. 3:198. § (3) bekezdése a törzstőke vagyoni hozzájárulások teljesítésével való emelése során is a vagyoni hozzájárulások teljesítésének módjára, esedékességére, a késedelem jogkövetkezményeire, a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás értékéért viselt felelősségre vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazását írja elő. Ebből következően a törzstőke-emeléskor teljesítendő vagyoni hozzájárulás szolgáltatásának, befizetésének az elmulasztásakor is irányadóak a Ptk. 3:98. §-ának rendelkezései, így a jogszabályokban előírt eljárás lefolytatása törzstőkeemelés esetén is a fizetési kötelezettségét késedelmesen teljesítő vagy elmulasztó tag tagsági viszonyának a megszűnését vonja maga után, kizárására ezért nem szolgálhat alapul.

[34] A Fővárosi Ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – a kifejtettek szerint részben eltérő indokolással – helybenhagyta.

[35] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ugyanakkor az alperes a másodfokú eljárásban költséget nem számított fel, ezért a perköltségről nem kellett rendelkezni.

Budapest, 2021. április 7.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.

előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.

bíró